

**УКРАЇНЬСЬКА ПЕРЕМОГА – ЦЕ КАПІТУЛЯЦІЯ КРЕМЛЯ
І ЗНИЩЕННЯ МОСКОВСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ЗЛА!**

«Ворога роду твого знищуй без пощади...»
(заповідь наших пращурів – оріїв-русів)

Сьогодні уже ніхто (навіть москалі) не сумнівається в перемозі України над путінською нацистською московією, метою якої було знищення української державності і українців як етносу (нації). Питання лише в тому, яку саме перемогу повинні або хочуть отримати українці? Яке бачення закінчення війни у політичних лідерів країн світу (в тому числі і наших союзників по антипутінській Рамштайнській коаліції 43-х країн) нас, українців, не повинно турбувати.

Це – Вселенська аксіома!

За свою перемогу, за право на життя ми платимо самою високою ціною – життям українців, а вони – лише баблом і зброєю, яку надають нам по чайній ложці в день, розтягуючи свою «щедрість» на місяці.

Президент **Володимир Зеленський** вважає, що швидкість припинення війни Росії проти України вимірюватиметься тижнями, якщо світ буде справді об'єднаним і чесним щодо цієї агресії.

Про це він заявив у зверненні до співтовариства Foreign Policy Community of Indonesia (FPC), [повідомляє](#) сайт президента:

«Якщо світ справді буде об'єднаним і чесним щодо цієї агресії Росії проти нашої суверенної держави, то швидкість припинення цієї війни вимірюватиметься тижнями. Тижнями, навіть не місяцями».

Зеленський також наголосив, що Росія хоче зробити Україну своєю колонією, а українців – знищити.

«Російське керівництво вважає, що Україна має бути колонією Росії. А українці? Якщо народ не хоче підкоритися, то його вирішено знищити», - сказав він.

Президент США **Джо Байден** звинуватив Путіна у «намаганні знищити культуру та ідентичність українського народу» і назвав дії російських військ в Україні «геноцидом».

За словами Зеленського: *«Україна точно виграє цю війну. Питання – якою ціною, і питання часу».*

Міністр оборони Естонії **Калле Лаанет** переконаний, що Україна виграє війну, а для Росії війна має закінчитись реальною поразкою.

«Я думаю, що Україна вийде з цієї війни переможцем. Чому я так вважаю? Тому що українці продемонстрували неймовірні бойовий дух та здатність

до опору. Крім того, Захід зрештою зрозумів, що Україна бореться не лише за себе, а й за нас», - наголосив він.

Крім того, позиція західних країн у питанні допомоги Україні суттєво змінилася, зазначив міністр оборони.

«Якщо всі західні союзники заявляють, що Україна має виграти цю війну, то для мене питання в тому, чого ми тоді тягнемо? Надамо навчання у достатньому обсязі, системи озброєння, щоб було якнайменше загиблих серед мирного населення. Тобто потрібно якомога швидше закінчити цю війну. Не дипломатією. Росіян потрібно просто вибити з території України», - заявив Лаанет.

**Путінські європейські повії,
ідіть як «руській корабль» на...**

Раджу замовкнути тим, хто заявляє про «припинення вогню» і «початок переговорів з Путіним», щоб «зберегти йому морду-обличчя» за рахунок нашого суверенітету. Тих, хто буде настоювати на цьому або почне вести сепаратні переговори з кривавим кремлівським карликом, посилаємо голосно туди, куди послали «руській корабль» і глибше – куди відправили палаючий крейсер «москва»!

Колишній радник президента США з національної безпеки 98-ми річний маразматик **Генрі Кіссинджер** під час Всесвітнього економічного форуму у Давосі запропонував, що мирна угода між Україною й Росією мала б передбачати певний «обмін території на мир».

Ці слова обурили багатьох західних політиків.

Так, американський сенатор-демократ **Джо Менчин**, виступаючи у Давосі, заявив, що позиція США – щоб Україна закінчила цю війну перемогою, а не угодою.

«Ми повністю віддані підтримці України усіма способами, які можливі, доки є допомога інших країн НАТО і решти вільного світу. Ми всі в цьому – разом. І я особисто повністю відданий тому, щоб бачити Україну до кінця з перемогою, а не вирішувати ситуацію якоюсь угодою. Не думаю, що це наша позиція, і вона не повинна такою бути», – зазначив сенатор Джо Менчин, виступаючи на одній із панелей Всесвітнього економічного форуму.

Колишній конгресмен від Республіканської партії у штаті Міссурі **Том Коулмен** вважає пропозицію Кіссинджера проявом слабкості. «Доктрина Кіссинджера – мир через слабкість», – написав він у твітері.

Відреагував на рекомендацію Кіссинджера і голова уряду Нідерландів. «Боюся, що по телебаченню зараз я маю офіційно заявити, що я не

погоджуюсь із Генрі Кіссінджером», – заявив **Марк Рютте** в ефірі американського каналу CNBC.

Членкиня Палати представників від штату Вайомінг від Демократичної партії **Карлі Провенза**, коментуючи пропозицію Кіссінджера, очевидно, згадує участь США у Камбоджі:

«Генрі Кіссінджер повинен отримувати лише рядки в пресі, коли його описують як воєнного злочинця, відповідального за геноцид», – заявила конгресвумен у Вайомінгу.

Конгресмен-демократ **Джеррі Коннолі** доповнює:

«Це від людини, яка дала нам Пол Пота, Піночета та фальшиву мирну угоду після продовження В'єтнамської війни на п'ять років», – зазначив у твітері Коннолі.

Пол Пот був прем'єр-міністром Камбоджі, який вважав себе учнем Сталіна. Під час його правління був організований геноцид у Камбоджі, який супроводжувався масовими репресіями, депортаціями та голодом.

На думку деяких істориків, військовий наступ США у Камбоджу 1973 року – за правління президента Ніксона – сприяв тому, що до влади у Камбоджі прийшли червоні кхмери та Пол Пот. Генрі Кіссінджер у той час відіграв ключову роль у закордонній політиці США як радник президента із національної безпеки.

Експерт «Атлантичної ради» **Андрес Ослунд** вважає «єдиним логічним завершенням війни – це коли Путін втратить владу в Росії».

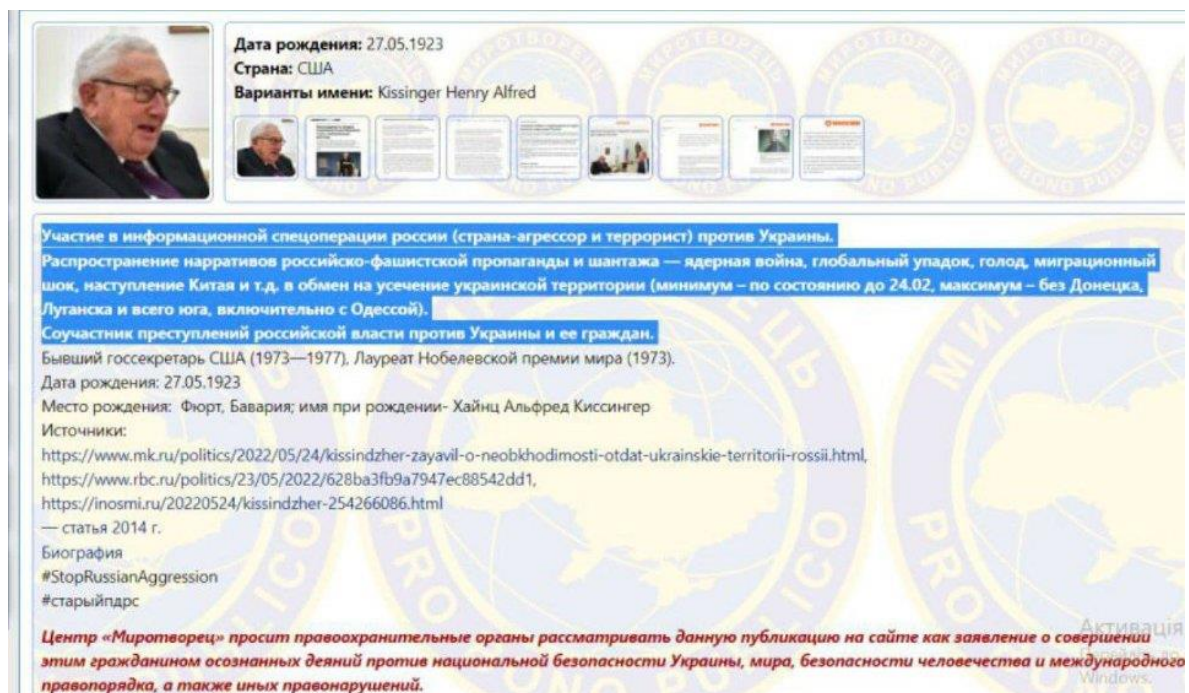
«Єдина проблема, яка була і є, – це Путін. Він потребує війни, щоб виправдати свої репресії та посилити імперські настрої заради своєї популярності», – пише у твітері Ослунд і додає: «Якщо він не втратить владу в Москві, Путін має бути розбитий і вигнаний з України. Українці це розуміють. А неосвічені або цинічні персонажі в Італії, Франції, Німеччині та Кіссінджер мають замовкнути й прокинутися».

«Кіссінджер – один з найбільш високооплачуваних політичних консультантів у світі. Якщо він каже, що Україна має віддати Росії (тобто Путіну) територію, відразу виникає питання: скільки йому за це (і як) заплатив Путін. Йому 98 років, скоро буде 99, і все ще бореться за останній долар. Як сумно», – емоційно коментує Ослунд позицію колишнього радника президента США з нацбезпеки.

Президент **Володимир Зеленський** різко відповів «історичній мумії» експердсекретарю США Генрі Кіссінджеру на його пропозицію віддати частину територій Росії взамін на припинення війни. Про це він заявив у вечірньому відеозверненні 25 травня (див. відео https://www.youtube.com/watch?v=ZO8i6_QUkmU).

«Пан Кіссінджер говорить, що нібито треба віддати Росії шматок України. Щоб нібито не було відчуження Росії від Європи. Таке враження, що в пана Кіссінджера на календарі не 2022 рік, а 1938-й, і він думає, що говорить з аудиторією не в Давосі, а в тодішньому Мюнхені. До речі, в реальному 1938 році, коли родина пана Кіссінджера рятувалася з нацистської Німеччини, йому було 15 років, і він все чудово розумів. І від нього тоді не чули, що треба нібито адаптуватися до нацистів замість того, щоб рятуватися від них чи боротися з ними», - наголосив глава держави.

Адміністрація сайту «Миротворець» цілком справедливо звинуватила «старця-маразматика» Кіссінджера в участі в інформаційній операції росії проти України, поширенні наративів російсько-фашистської пропаганди і шантажу. Кіссінджера назвали «співучасником злочинів російської влади проти України та її громадян» і внесли в базу даних «Миротворця» (на фото). Як кажуть в народі – «катюзі по заслугі!».

Дата рождения: 27.05.1923
Страна: США
Варианты имени: Kissinger Henry Alfred

Участие в информационной спецоперации России (страна-агрессор и террорист) против Украины.
Распространение нарративов российско-фашистской пропаганды и шантажа — ядерная война, глобальный упадок, голод, миграционный шок, наступление Китая и т.д. в обмен на усеменение украинской территории (минимум — по состоянию до 24.02, максимум — без Донецка, Луганска и всего юга, включительно с Одессой).
Соучастник преступлений российской власти против Украины и ее граждан.
Бывший госсекретарь США (1973—1977), Лауреат Нобелевской премии мира (1973).
Дата рождения: 27.05.1923
Место рождения: Форт, Бавария; имя при рождении- Хайнц Альфред Киссингер
Источники:
<https://www.mk.ru/politics/2022/05/24/kissindzher-zayavl-o-neobkhodimosti-otdat-ukrainskie-territorii-rossii.html>,
<https://www.rbc.ru/politics/23/05/2022/628ba3fb9a7947ec88542dd1>,
<https://inosmi.ru/20220524/kissindzher-254266086.html>
— статья 2014 г.
Биография
#StopRussianAggression
#старыйпдс

Центр «Миротворец» просит правоохранительные органы рассматривать данную публикацию на сайте как заявление о совершении этим гражданином осознанных деяний против национальной безопасности Украины, мира, безопасности человечества и международного правопорядка, а также иных правонарушений.

Також президент зазначив, що почали з'являтися й «симптоматичні редакційні статті» в деяких західних ЗМІ про те, що нібито Україна повинна прийняти так звані важкі компроміси, віддавши територію в обмін на мир.

«Можливо, у New York Times у 1938 році теж писали щось подібне. Але зараз, нагадую, все ж 2022 рік. І за всіма цими геополітичними міркуваннями тих, хто радить Україні щось віддати Росії, «великі геополітики» завжди не хочуть бачити звичайних людей. Звичайних українців. Мільйони тих, хто, власне, й живе на території, яку вони пропонують обміняти на ілюзію миру. Треба завжди бачити людей. І

пам'ятати, що цінності – це не просто слово», - справедливо підсумував Зеленський.

Ніяких переговорів з Путіним

Результати опитування Київського міжнародного інституту соціології, проведеного 13-15 травня засвідчили, що «для 82% українців жодні територіальні поступки НЕ є припустимими. Лише 10% вважають, що для досягнення миру і збереження незалежності можна відмовитися від деяких територій» <https://www.kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1111&page=1>

Моя позиція була і залишається незмінною – ніяких переговорів з Путіним до повного розгрому рашистських загарбників, звільнення всіх окупованих українських земель і відновлення державного кордону в межах на момент проголошення незалежності України. Ми змусимо фашистську московську імперію підписати акт про її повну і беззастережну капітуляцію як гітлерівську нацистську Німеччину у травні 1945 року.

Таке рішення підтримають (в цьому я не сумніваюся) наші друзі і стратегічні партнери, в першу чергу, США, Велика Британія, Польща, країни Балтії, Канада, Австралія та інші. На окремих європейських лідерів – політичних корумпованих повій Путіна – не звертайте уваги. Нікуди вони не дінуться. Через страх перед кривавим кремлівським карликом вони будуть триматися створеної в Рамштайні антипутінської коаліції і допомагати Україні.

Відомий міжнародний політолог **Андрій Піонтковський** наголосив, як сьогодні чітко проглядається новий мотив у поведінці Франції, Німеччини, Італії, які бояться перемоги України. Перемога робить Україну одним із лідерів вільного Світу і позбавляє стару Європу її привичної ролі політичної повії і посередника Заходу у відносинах з кремлем. Прослухайте фрагмент його інтерв'ю:

<https://www.youtube.com/watch?v=Txc9c3Yr7wA>

Нагадаю, ще 19 березня «Український репортер» опублікував вимоги (пропозиції) таємної офіцерської організації **«Український СМЕРШ»** до політичного керівництва держави. Серед них, зокрема, є такі:

1. Президент України Володимир Зеленський НЕ ПОВИНЕН ПРОВОДИТИ ніяких зустрічей і переговорів з міжнародним терористом і воєнним злочинцем Путіним!

Путін, як воєнний злочинець і вбивця, підлягає фізичному ЗНИЩЕННЮ у будь-який спосіб.

У випадку добровільної здачі в полон – Путіна і його поплічників повинен судити Міжнародний воєнний трибунал в Гаазі. Це єдина гарантія збереження їм життя.

2. Повна і беззастережна капітуляція фашистської путінської Росії як капітуляція нацистської гітлерівської Німеччини у травні 1945 року.

7 травня 1945 року. Акт капітуляції нацистської Німеччини підписує Альфред Йодль. Таку ж капітуляцію повинні підписати і представники Кремля.

Це єдине, на що може погодитися Україна, підписавши акт капітуляції Московії в присутності представників США, Великої Британії, Польщі та інших країн антипутінської коаліції.

Капітуляція повинна включати:

- а) добровільну здачу в полон всіх рашистських військ, які знаходяться на тимчасово окупованих територіях України з лютого 2014 року. Це – єдина ГАРАНТІЯ, що вони НЕ будуть знищені, а використані на роботах по відбудові зруйнованих міст і сіл України;
- б) передачу у власність Україні всієї зброї РФ, яка знаходиться на окупованих територіях країни;
- в) видачу новою владою РФ вищого політичного і військового керівництва Росії, які розв'язали воєнну агресію (війну) проти України (список осіб встановлений!), в руки Міжнародному правосуддю;
- г) повне відшкодування Україні збитків, нанесених РФ з початку воєнної агресії (лютий 2014 року).

«Не вір раненому ворогу...»

«Український СМЕРШ» вважає, що в даній ситуації президент України Володимир Зеленський **ПОВИНЕН** неухильно дотримуватися Заповідей наших пращурів – оріїв-русів:

«Усе, що залежить від чужої волі, — ЗЛО. Усе, що залежить від власної волі народу, — ДОБРО».

«НЕ ВІР ворогу раненому та вбивці брата твого».

«ДЕРЖИСЬ правоти і правди, вони приведуть до ПЕРЕМОГИ».

«НЕ відповідай добром на зло. Не покаране зло породжує ще більше — абсолютне зло».

Понад тисячу років тому **київський князь Святослав** заклав основи нашої сучасної вітчизняної військової доктрини, яка своїми моральними засадами залишилася головним Заповітом для нащадків русичів:

«Поляжемо, але не осоромимо землі руської, бо мертві не мають сорому».

Відомий усьому світу **Вінстон Черчилль**, прем'єр-міністр Великої Британії (травень 1940 – липень 1945 року), який керував участю Британії у боротьбі проти держав Осі – Німеччини, Італії, Японії під час Другої світової війни, сказав золоті слова, які ведуть до перемоги:

«Ніколи не здавайтесь – ніколи, ніколи, ніколи, ніколи, ні у великому, ні в малому, ні в крупному, ні в дрібному, ніколи не здавайтесь... Ніколи не піддавайтесь силі, ніколи не піддавайтесь очевидно переважаючій мощі вашого противника».

Детальніше про це читайте в моїй статті "Має бути повна і беззастережна капітуляція путінської фашистської Росії як гітлерівської нацистської Німеччини у травні 1945 року».

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/maye-buty-povna-i-bezzasterezha-kapitulyatsiya-putinskoyi-fashystskoyi-rosiyi-yak-gitlerivskoyi-natsystskoyi-nimechchyny-u-travni-1945-roku.html>

Війна закінчиться, коли ми переможемо

Яка ж на сьогодні позиція політичного керівництва країни щодо закінчення війни?

В інтерв'ю грецькій державній телерадіокомпанії ERT 2 травня президент Зеленський заявив: *«Я зазвичай кажу, що ця війна закінчиться, коли ми переможемо»*.

Щодо можливості територіальних поступок московії, Зеленський зазначив, що Україна і світ не готові погодитися на зміну українських кордонів заради миру.

«Насильницькі зміни кордонів – це саме те, що зараз відбувається, інакше кордони України не зміняться. Ми готові відновити нашу територіальну цілісність. В іншому разі, якщо ми готові віддати частину землі Росії, - то всі люди загинули даремно. Тоді чому вони загинули?» - наголосив Зеленський.

Нагадаю, раніше, 22 березня, в інтерв'ю суспільним мовникам Зеленський заявив, що треба знайти компроміс між наміром України стати членом НАТО та бажанням інших країн виступити гарантами безпеки нашої країни задля закінчення війни.

Під час інтерв'ю телекомпанії ICTV, показаному в суботу 21 травня у форматі телемарафону, президент Зеленський заявив: *«Ми хочемо повернення територій і закінчення цієї війни. Але як це буде, коли це буде - залежить*

саме від часу, коли відбудеться розмова з Путіним. Думаю, що розмова України й Росії точно буде. Але ми не знаємо, у якому форматі: з посередниками чи без посередників, у широкому колі чи двостороння розмова».

Під час розмови 23 травня в Українському домі в Давосі президент Зеленський заявив чіткіше: «...я не сприймаю будь-які зустрічі з будь-ким із Росії, крім як з президентом РФ. І тільки в тому випадку, якщо питання на столі буде одне – припинення війни. Все. Про інше нема про що говорити».

В інтерв'ю японському виданню NHK 24 травня Зеленський наголосив: «Ми повернемо території, які були захоплені окупантами після 24 лютого, а потім повернемося до столу переговорів з Росією».

Мій коментар: повернення всіх окупованих територій і закінчення війни може бути лише після РОЗГРОМУ рашистських військ, а не від розмови з воєнним злочинцем Путіним. Розмова з Росією повинна бути лише в одному випадку – при підписанні нею акту повної і беззастережної капітуляції (за аналогією гітлерівської Німеччини у травні 1945 року). Посередниками підписання акту капітуляції Росії виступлять країни антипутінської коаліції США, Великої Британії, Польщі, Канади, країн Балтії та інші.

Зеленський вважає, що для України перемогою у війні з Росією буде вихід на лінію розмежування до 24 лютого.

«Я вважаю, що вийти на лінію, яка була до 24 лютого, без зайвих втрат - це буде для нашої держави перемогою», - сказав він.

Своє бачення процесу звільнення українських територій Зеленський описав так:

«Вийти на тимчасову лінію розмежування - це буде перемога... І тоді ми перейдемо до другої частини. Я б хотів, щоб розуму у Росії було достатньо, щоб другу частину ми проговорили за столом перемовин. Ось, на що я сподіваюся. І щоб результатом цієї розмови стала остаточна справедливість для нас».

«Перемога буде дуже складна, вона буде і кривава, вона точно буде в бою, але кінцівка точно буде в дипломатії, я впевнений в цьому, тому що є деякі речі, які окрім як за столом перемовин ми не зможемо завершити. Тому що ми хочемо повернути все, а Росія хоче не віддати нічого», - зауважив президент.

Мій коментар: Українська перемога – це повний розгром агресора, звільнення всіх окупованих територій України (включаючи Крим), розшматування московської імперії на незалежні держави шляхом національно-визвольних рухів поневолених народів (за сприяння українців), засудження військово-політичного керівництва Росії на чолі з Путіним

Міжнародним кримінальним судом як воєнних злочинців або фізичне їх знищення (третього в даному випадку не дано!), повне відшкодування матеріальної і фінансової шкоди, завданій Україні за роки війни. «Кінцівкою в дипломатії», про яку говорить президент Зеленський, повинна бути лише капітуляція Росії!

Секретар РНБО Олексій Данілов наголосив: «Ми повинні знищити «другу армію», щоб загроза нашій незалежності та існуванню не виникала з боку Росії. З Росією ми можемо підписати лише її капітуляцію».

Міністр закордонних справ Дмитро Кулеба в інтерв'ю [Financial Times](#) 10 травня заявив: «Картина перемоги – це концепція, що розвивається. У перші місяці війни перемога для нас виглядала як відведення російських військ на позиції, які вони займали до 24 лютого, і розплата за завдані збитки. Тепер, якщо ми будемо досить сильні на військовому фронті і виграємо битву за Донбас, що буде вирішальним для подальшої динаміки війни, то, безумовно, перемога для нас у цій війні буде звільненням решти наших територій».

Він наголосив на тому, що лише поразка Росії дозволить Україні знову відкрити свої чорноморські порти та відновити експортну економіку.

«Якщо Київ отримає ще більше військової підтримки, ми зможемо відкинути їх із Херсонської області, розгромити Чорноморський флот і розблокувати прохід до моря», – сказав Кулеба.

Водночас він також визнав, що кровопролиття може бути занадто великим, і Україні, можливо, доведеться вести переговори про врегулювання. У такому разі Київ хотів би «підійти до неминучого моменту з найсильнішими картами», - сказав глава МЗС.

Згодом Дмитро Кулеба наголосив, що Україна самостійно прийматиме рішення про те, де і як закінчиться війна з рашистами.

«Ми, український народ і українська влада, самі визначатимемо параметри своєї перемоги... Україна визначатиме що, де і коли закінчиться. Це наша земля. Ми воюємо, але ми також готові до переговорів. Ми вдячні партнерам за всю їхню допомогу, але ні в одного партнера немає ні морального, ні політичного права ламати нас, примушуючи до будь-яких поступок», – сказав Кулеба в ефірі національного телемарафону 19 травня.

Мій коментар: ніяких сумнівів у Великій українській перемозі над рашистськими загарбниками! Ніяких переговорів з Путіним! Повна і беззастережна капітуляція Кремля!

Рекомендую політичному керівництву України прислухатися до слів відомого українського політика, дипломата, представника України в ТКГ на переговорах у Мінську (2015-2016, 2019 рр.) Романа Безсмертного, який місяць провів під окупацією в Київській області і його рашисти ставили до стінки розстрілювати...

На своїй сторінці у соцмережі «Фейсбук» і в ефірі 5-му телеканалу 17 травня він слушно зауважив:

«Україна сьогодні — це паркан від біди для всього світу. Невелика країна протистоїть дракону, воює і цим забезпечує мир для інших. Нажаль, світ цього не розуміє. Так, нам допомагають зброєю. Зброя — це дрова для полум'я війни. Але поки нема розуміння у лідерів світу, що полум'я може перекинутися через паркан».

Далі Безсмертний зазначив, що «43 країни, які зустрічалися в Рамштайні, повинні розписати партитуру дій і усвідомити свою роль у цій війні: від маленької країни до великої. Як колись це зробили у Тегерані. Має бути Рамштайн проти Організації договору колективної безпеки (ОДКБ). Поки ОДКБ тільки починає рухатися, але маленький вітер здатен перетворитися на вихор, який рознесе полум'я війни по всьому світу».

«Кожна країна має усвідомити, що таке перемога в цій війні. Перемога — це капітуляція Кремля. Якщо цього не відбудеться, то українці воюватимуть кожне покоління», - наголосив Роман Безсмертний» (див. відео тут: https://www.youtube.com/watch?v=SC8rs4Kq2_o).

Москалів за москалями

Будем, будем бить!

Хто, з народжених в радянські часи, не пам'ятає рядки з вірша Павла Тичини:

Та нехай собі як знають
Божеволіють, конають, —
Нам своє робить:
Всіх панів до 'дної ями,
Буржуїв за буржуями
Будем, будем бить!
Будем, будем бить!

Як зазначають історики і письменники цей вірш насправді є... своєрідним ремейком твору 13-річної давнини і протилежного спрямування.

У травні 1920 року на Софіївському майдані український поет Павло Тичина палко вітав українсько-польське військо, яке звільнило Київ від московських більшовиків. Переповідають, що ту промову він завершив так:

«А червону гидь — будем, будем бить!»

Через 13 років (1933 р.) Тичина написав вірш «Партія веде» як піонерський марш. За свідченням письменника Івана Цюпи вірш був відхилений (як невдалий) одним із дитячих журналів.

За збігом обставин він потрапив до рук кореспондента московської газети «Правда», який у складі журналістської бригади у Харкові готував матеріал про Україну. В редакції «Правди» твір сприйняли як надзвичайно талановитий і актуальний.

21 листопада 1933 року вірш «Партія веде» був уперше опублікований в газеті «Правда» українською мовою. Відтоді цей твір став хрестоматійним символом радянської літератури.

Інші дослідники вважають вірш повною капітуляцією Тичини перед тоталітаризмом, проголошеною в головній газеті СРСР в один із найстрашніших для України років – Голодомор українців.

Одночасно дослідники творчості поета зауважують, що усталений текст вірша не цілком відповідає волі автора — існує запис Павла Тичини: "До вірша «Партія веде». Замість слів «всіх панів» треба — «всіх катів», а замість «буржуїв за буржуями» — «паліїв за паліями». З невідомих причин авторські побажання не були враховані видавцями.

Думаю, що покійний Павло Тичина не образиться, якщо я на свій лад виконаю його побажання і викладу зазначені рядки вірша у сьогоденній редакції:

Та нехай собі як знають
Божеволіють, конають, —
Нам своє робить:
Всіх **рашистів** до 'дної ями,
Москалів за москалями
Будем, будем бить!
Будем, будем бить!

І будемо бити москалів-рашистів-нацистів допоки не знищимо їх не менш ніж 333 тисячі, щоб не було демографічного відродження нелюдів-виродків — гібридного тварино-звіриного підвиду живої істоти — скотолюдини/звіролюдини.

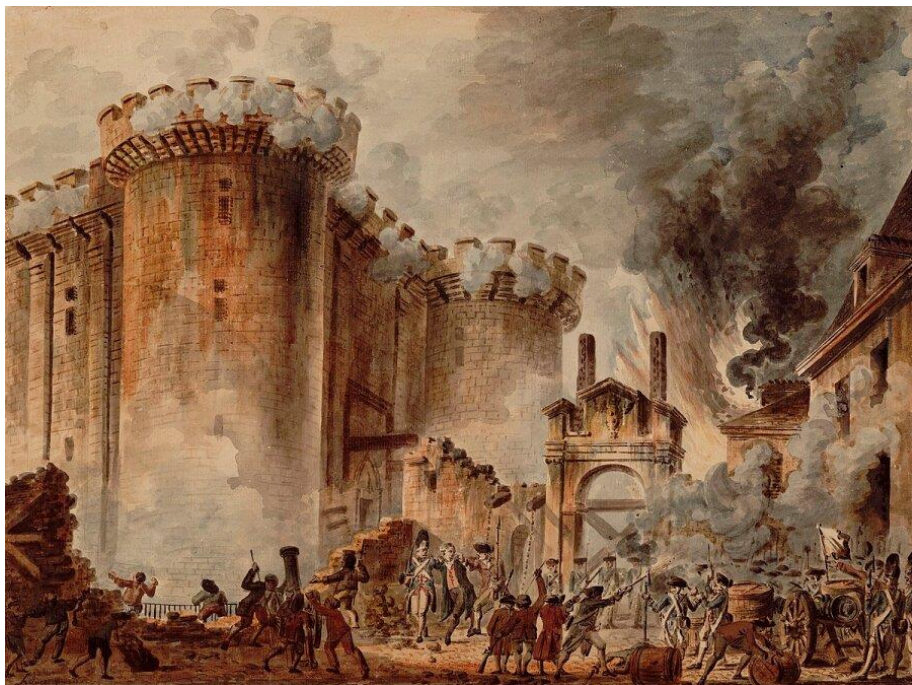
**Кремль необхідно
зруйнувати як Бастилію**

Московський кремль — це старовинний могильник, кладовище у вигляді неправильного трикутника з часів заснування Москви, яка стала столицею

ординської імперії і резиденцією царів, імператорів, комуністичних вождів, президентів.

Кремль є символом диявольського проявлення, центром світового зла. Він повинен бути знищеним вщент, стертим з лиця землі як свого часу Бастилія в Парижі (фортеця-в'язниця – символ всевладдя і деспотизму французьких королів), щоб ніколи не бути відбудованим.

На місці, де стояла Бастилія, залишилася одна бруківка, по якій ходять вільні люди. Це місце називається площа Бастилії, в центрі якої височіє Липнева колона, яка поставлена тут на згадку про події ще однієї липневої французької революції – в 1830 році. Для французів ця площа є символом Свободи.

Взяття Бастилії (картина французького художника Жан-П'єр-Лорана Уеля)
Фото: National Library of France / Wikimedi

День взяття Бастилії – 14 липня 1789 року є головним святом Франції (офіційно встановлене 1880 р.), фактично Днем незалежності країни. Сам штурм Бастилії вважається символом згоди і єднання французької нації. Частина каміння з Бастилії пішла на будівництво моста Згоди через Сену. Якщо москалі хочуть бути вільними, а не рабами, вони повинні зробити з Кремлем те, що французи зробили з Бастилією. Українці допоможуть знищити московський кремль турецькими байрактарами...

Незабаром на його місці буде Майдан Свободи

Зазначу, що в царські часи вздовж кремлівської стіни тільки між Спаськими воротами і Микільською брамою знаходилися 15 цвинтарів (за кількістю церков і храмів, що там розташувалися). У 1552 році цар Іван Грозний, всі бояри і наближені були присутні на урочистому похороні юродивого Василя Блаженного на цвинтарі Святої Трійці над кремлівським ровом (нині на цьому місці храм Василя Блаженного).

У січні 1924 року більшовики-євреї, які на чолі з Леніним за кошти кайзерівської Німеччини організували в 1917 році жовтневий переворот і знищили десятки мільйонів людей для встановлення «диктатури пролетаріату», побудували біля Кремля мавзолей, де поклали для загального огляду-увіковічення забальзамовані мумії нелюдів Леніна (січень 1924 р.), а згодом – і Сталіна (березень 1953 р.).

У кремлівській стіні у нішах заховані 115 урн з прахом. Біля підніжжя стіни знаходяться 12 могил в одну шеренгу. Поховані в них лежать головою до Кремля, а ногами до Красної площі. Перші поховання цієї площі з'явилися 9 листопада 1917 року. Це були братські могили, в яких поховано 238 революціонерів – солдатів, матросів, робітників і санітарок, які загинули в боях «за владу Рад». На відкритті некрополя – **більшовицького антихристського кладовища** виступив з промовою «вождь світового пролетаріату» Ленін, а хор виконав кантату на вірші Сергія Єсеніна «Спійте, улюблені брати, у світлі нетлінних гробниць». Більшовики, погрожуючи зброєю, не дозволили священникам провести обряд відспівування загиблих.

За наступні роки біля стін кремля з'явилося ще кілька братських могил, де ховали людей, які померли своєю смертю, загинули під час катастроф чи терористичних актів. Загалом у всіх братських могилах біля Кремля спочиває понад три сотні людей, які не були відспівані за церковними обрядами.

У 1974 році на братських могилах революціонерів з'явилися прапори з граніту, вінки на мармурових плитах і надпис «Вічна пам'ять героям революції, які загинули у боротьбі за радянську владу».

1919 року біля кремлівської стіни з'явилося перше одиночне поховання Якова (Аарона) Михайловича (Мойсейовича) **Свердлова** – єврея-революціонера, голови Всеросійського центрального виконавчого комітету, якого товариші по партії називали «Чорний диявол». Свердлов – автор політики громадянської війни на селі і здійснення жорстких каральних заходів при придушенні козацьких повстань проти Радянської влади на Доні. 5 вересня 1918 року підписав постанову «Про червоний терор», на підставі якої було вбито понад 2 мільйони осіб. Троцький у своїх спогадах прямо вказує на участь Свердлова у справі розстрілу імператорської сім'ї Миколи II.

В інших 11 окремих могилах поховані радянські і партійні діячі, руки яких також по лікті в крові:

Михайло Фрунзе (1925) – революціонер, один із воєначальників Червоної армії, член ЦК РКП(б), кандидат у члени Політбюро ЦК РКП(б).

Наведу лише два епізоди кривавої біографії Фрунзе. У листопаді 1920 року Фрунзе звернувся до офіцерів і солдатів армії генерала Врангеля зі зверненням повного прощення у випадку, якщо вони залишаться в Росії. Після взяття Криму всім білогвардійцям, які залишилися, було наказано зареєструватися. Потім солдати і офіцери Білої армії, які повірили Фрунзе, були арештовані і розстріляні за реєстраційними списками. Всього за час «червоного терору» в Криму було розстріляно або втоплено в Чорному морі близько 75 тис. чоловік.

Фрунзе керував розгромом Повстанської армії Нестора Махна (за що в 1924 році нагороджений другим орденом Червоного Прапора). Під час наступу військ генерала Врангеля у вересні — жовтні 1920 року Махно, повіривши Леніну, пішов на зближення з більшовиками і уклав у Старобільську воєнно-політичну угоду з командуванням їхнього Південного фронту, що перебувало під керівництвом Фрунзе. Під час Перекопсько-Чонгарської операції махновські загони першими форсували р. Сиваш. Проте відразу після прориву до Криму і розгрому військ Врангеля, більшовицьке командування, порушуючи підписану угоду, розпочало раптове оточення та тотальне винищення махновських частин, що разом з ними увійшли на територію Криму. Під час цього загинула найбільш боєздатна частина повстанської армії, лише декілька сотень повстанців зуміли прорватись із Криму і доповісти решті махновців про зраду Леніна і Фрунзе.

Фелікс Дзержинський (1926) – революціонер, засновник і голова ВНК (ВЧК), один з організаторів «червоного терору» (1918-1922 рр.), мав прізвисько «Залізний Фелікс», кандидат в члени Політбюро ЦК ВКП(б).

За даними істориків і комісії з розслідування більшовицьких злочинів, лише в період 1918-1919 р. більшовики знищили 1 766 118 осіб, з них 28 єпископів, 1 215 священнослужителів, 6 775 професорів і вчителів, 8 800 докторів, 355 250 представників інтелігенції, 54 650 офіцерів царської армії, 260 000 солдатів, 10 500 поліцейських, 48 650 агентів поліції, 12 950 поміщиків, 193 350 робітників, 815 000 селян .

Андрій Жданов (1948) – революціонер, член Політбюро ЦК ВКП(б), генерал-полковник. Стояв за організацією провокації воєнної агресії СРСР проти Фінляндії в 1939 році, яка призвела до загибелі триста тисяч військових з обох сторін. Очолював кампанію з посилення партійного контролю над інтелектуальним життям країни, що включала в себе звинувачення у відхиленні від генеральної лінії партії та переслідування митців (так звана «ждановщина»).

Михайло Калінін (1946) – революціонер, один з учасників «Великого терору» (великої чистки) 1936–1938 років, організованого Сталіним.

Як член Політбюро ЦК ВКП(б) і голова Центрального виконавчого комітету СРСР Калінін затверджував так звані «розстрільні» списки. 3 січня 1938 року голова Президії Верховної Ради СРСР. Один із тих, хто разом зі Сталіним, 5 березня 1940 року затвердив розстріл 25 421 поляка (14 736 військових і 10 685 цивільних), які утримувалися як полонені у таборах і в'язницях НКВС СРСР. Було розстріляно 21 857 поляків.

Йосип Сталін (з березня 1953 року перебував у мавзолеї поряд з Леніним, перепохований **1961 року**) – революціонер. За дорученням Леніна брав участь у розбійних нападах, пограбуваннях, викраденні та вимаганні коштів на потреби партії, за що його неодноразово арештовували і відправляли в заслання. Був агентом царської охоранки під псевдонімом «Рябий».

Після смерті Леніна (1924) Сталін (Джугашвілі) встановив однопартійну тоталітарну систему, культ своєї особистості і став фактично одноосібним диктатором СРСР (як Путін в Росії). Створені за його правління політична система й ідеологія дістали назву сталінізм (сьогоднішній путінізм в Росії – новий вид фашизму, так званий рашизм). Сталінська політика, заснована на застосуванні системних репресій і терору з метою ліквідації «ворогів робітничого класу», організації Голодомору-геноциду в Україні в 1932-1933 роках, повторного голоду в Україні в 1946-1947 роках, депортацій цілих народів, призвела, за оцінками істориків, до загибелі понад 20 мільйонів громадян СРСР.

Рішенням апеляційного суду м. Києва 13 січня 2010 року Сталін визнаний організатором вчинення злочину, передбаченого ч. 1 ст. 442 КК України – геноцид українського народу, який був спланований під час Голодомору в Україні в 1932-1933 роках.

У змові з Гітлером Сталін окупував Польщу, чим розв'язав Другу світову війну, яка коштувала понад 71 мільйон людських життів.

Путін, якого справедливо називають Гітлером-Сталіним 21-го століття, напавши на Україну 24 лютого, розпочав Третю світову війну і погрожує застосувати ядерну зброю.

Климент Ворошилов (1969) – революціонер, нарком з військових і морських справ і наркою оборони, маршал Радянського Союзу, голова Президії Верховної Ради СРСР. Один з організаторів і учасників масових репресій. Під час Великого терору (1937-1938) брав активну участь у розгляді так званих розстрільних списків – перелік осіб, репресованих за санкціями членів Політбюро ЦК ВКП(б). Підписи на списках означали винесення обвинувального вироку. Підпис Ворошилова стоїть на 185 списках, за якими були засуджені і розстріляно понад 18 тисяч осіб. Як народний комісар оборони Ворошилов брав активну участь у репресіях проти командного складу армії. За його участі було репресовано 26 вищих командирів. Керував

військовими операціями по жорсткому придушенню повстань проти більшовиків в Україні.

Разом зі Сталіним 5 березня 1940 року затвердив розстріл полонених поляків.

Суд визнав Ворошилова (як і Сталіна) організатором вчинення геноциду українського народу під час Голодомору в Україні в 1932-1933 роках.

Семен Будьонний (1873) – герой Першої світової війни, нагороджений Георгіївським хрестом і Георгіївською медаллю чотирьох ступенів (повний бант). У роки громадянської війни створив власний кінний загін, що діяв проти білогвардійців на Дону. Загін згодом переріс у кавалерійську дивізію. Брав участь у збройній інтервенції в Україну 1917-1921 роках.

Один з організаторів та учасників масових репресій. Весною 1937 року виступив за виключення з партії опонентів Сталіна Бухаріна і Рикова, а згодом – маршала Тухачевського та інших вищих командирів і їх розстріл. Увійшов до складу Спеціальної судової присутності Верховного суду СРСР, яке 11 червня 1937 року розглянуло справу так званої «військово-фашистської змови» і засудило групу вищих воєначальників Тухачевського, Якіра, Уборевича, Корка, Ейдемана, Путна, Фельдмана і Примакова до розстрілу. У січні 1957 року Військова Колегія Верховного Суду СРСР всіх підсудних виправдала і реабілітувала за відсутністю складу злочину в їх діях. Справа «маршала Тухачевського» стала початком широкомасштабних репресій в Червоній армії. Будьонний – маршал, тричі Герой Радянського Союзу, член ЦК КПРС.

Михайло Суслов (1892) – член РКП(б) з 1921 року, далі – партійна кар'єра до члена Політбюро ЦК КПРС і секретаря по ідеології ЦК КПРС, двічі Герой Соціалістичної Праці. В епоху правління Брежнєва залишався другою людиною в державно-партійній ієрархії СРСР, мав прізвисько «сірий кардинал» КПРС. Як політик дотримувався вкрай консервативних та сталінських позицій. Завдяки йому в країні розквітли політична цензура, «каральна психіатрія», тиск КДБ на творчу інтелігенцію та переслідування інакодумців (дисидентів).

Суслову належить одна із вирішальних ролей в радянській агресії проти Чехословаччини (1968) та введенні військ в Афганістан.

Леонід Брежнєв (1907), Юрій Андропов (1914), Костянтин Черненко (1912) – генеральні секретарі ЦК КПРС і керівники Радянського Союзу.

Ці троє і Суслов (не повним складом Політбюро ЦК КПРС) на підмосковній дачі у грудні 1979 року ухвалили фатальне рішення про військову інтервенцію СРСР в суверенний Афганістан під приводом боротьби проти повстанських груп моджахедів, у якій брали участь урядові війська Афганістану і Радянського Союзу. Війна тривала до виведення радянських військ з Афганістану 15 лютого 1989 року. Унаслідок цієї війни, за міжнародними даними, загинуло близько 1,5 мільйона афганців або 10% з числа тодішнього населення країни. Радянські втрати, за офіційними даними СРСР, становили понад 15 тисяч військовослужбовців, серед них – 3087 вихідців з України, українців – 2378 чоловік.

Думаю, всі знають чому на місцях поховання людей або рядом з кладовищами не будують житлові будинки чи адміністративні будівлі і люди там не живуть і не працюють. На кладовищі сконцентрована негативна і темна енергія, яка впливає самим негативним способом на людей, їх здоров'я, психіку, душу. Прийняття загальнодержавних рішень на місцях, де знаходяться кістки похованих людей, приносить країні і її народу непередбачувані тяжкі, трагічні наслідки. У своїй більшості

населення становиться звіриним, озлобленим, бездуховним, зомбованим, слухняним, безликим, не здатним чинити опір рабству, воно сліпо слідує за черговим своїм поводителем і бездумно виконує його криваві накази, пожираючи самих себе...

Радянсько-фінська війна

Нагадаю, що за три з половиною місяці радянсько-фінської війни (з 30 листопада 1939 р. по 13 березня 1940 р.) втрати червоноармійців, за даними поіменних списків, складених в 1945-1951 роках Головним управлінням кадрів МО СРСР і штабом Сухопутних військ Червоної армії, були такими: вбитих і померлих під час санітарної евакуації – 71 214; померлих в шпиталях від ран і захворювань – 16 292; пропалих безвісти – 39 369. Всього безповоротні втрати склали 126 875 військових.

В полон потрапили від 5 395 до 6 017 червоноармійців, включаючи 293 командирів і політпрацівників.

За оновленими даними радянських військових архівів і шпиталів, санітарні втрати склали (поіменний список) 264 908 військових.

Втрати фінської сторони: всього загинуло (в тому числі померлих від ран) 26 662 військових, отримали поранення – 40 000, потрапили в полон – 1 000 фінів.

За офіційними фінськими даними, за час війни від бомбардувань міст Фінляндії (включаючи Гельсінкі) загинуло 956 мирних жителів, 1 840 отримали поранення, було зруйновано 2 056 різних будівель.

Маленька за розмірами країна Фінляндія вистояла і перемогла кривавого агресора Сталіна і його імперію. Україна зробить це з кремлівським карликом Путіним і його імперією.

Російсько-чеченські війни

РФ, як правонаступниця СРСР, провела дві кроваві загарбницькі війни проти незалежної Чеченської Республіки Ічкерія. Перша війна була з 11 грудня 1994 по 31 серпня 1996 року, друга – з 7 серпня 1999 по 20 квітня 2000 рік, яку Росія офіційно називала контртерористичною операцією (з 20 квітня 2000 до 16 квітня 2009 року – чеченська партизанська війна).

Нагадаю історію і причини цих воєн. Для українців це – важливо. Військовий конфлікт полягав у прагненні Росії приєднати до себе Чечню, яка на підставі прийнятому 1990 року Закону СРСР «Про порядок вирішення питань, пов'язаних з виходом союзної республіки з СРСР», в третій статті якого забезпечувалось право автономних утворень на вихід зі складу СРСР чи своєї союзної республіки, законно реалізувала своє право на вихід зі складу Радянського Союзу.

8 червня 1991 року Загальнонаціональний конгрес чеченського народу на чолі з генералом Джохаром Дудаєвим (з яким я був знайомий) проголосив незалежність Чеченської Республіки Ічкерії, яка входила до складу Чечено-Інгушської Автономної республіки.

27 червня 1991 року чеченський народ на демократичних виборах обрав першого президента Ічкерії Джохара Дудаєва і парламент республіки. Згідно всесоюзного перепису населення 1989 року в Чечні проживало 1 084 433 громадян, з них чеченців – 66%. На 1 січня 1991 року – 1 307 000 чоловік.

Проголошення незалежності, обрання президента і парламенту Ічкерії не було оскаржено чи скасовано урядами або верховними радами СРСР та РРФСР. Таким чином, Чеченська Республіка Ічкерія, відповідно до діючого на той час законодавства, стала законно незалежною суверенною державою і відкрила свої представництва в Афганістані, Азербайджані, Грузії, Литві, Естонії, Туреччині, Катарі та ще приблизно в десяти країнах. На превеликий жаль Ічкерія не отримала міжнародної підтримки у вигляді визнання її суверенітету і незалежності провідними світовими країнами, зокрема США, Великою Британією, Канадою, Австралією, Японією та пострадянськими республіками, які стали незалежними державами, а також ООН.

Не знаю, чи шкодують вони сьогодні з приводу допущеної стратегічної помилки, не визнавши Чеченську республіку Ічкерія незалежною державою і членом ООН.

Не визнання світом незалежності Ічкерії стало однією з підстав для військового вторгнення Росії в Чечню 11 грудня 1994 року на підставі указу президента Росії Єльцина про проведення в Чеченській республіці «військової операції з метою деескалації військового конфлікту», а на справді – знищення незалежності Ічкерії. **3 точки зору міжнародного права це був акт воєнної агресії Росії проти незалежної держави Ічкерія.**

Російська сторона звинуватила чеченське керівництво на чолі з президентом Дудаєвим в ескалації внутрішнього військового конфлікту (організованого ФСБ і ГРУ), попри постійні пропозиції Дудаєва вести переговорний процес для його врегулювання. Спровоковане ФСБ загострення конфлікту Єльцин використав як привід для введення військ в Чечню. Окрім того новостворена держава Російська Федерація (як правонаступниця СРСР) де-юре не визнавала незалежність Республіки Ічкерія і вважала її територію територією в складі РФ.

Перша чеченська війна (11 грудня 1994 - 31 серпня 1996 р.) стала одним з наймасштабніших збройних конфліктів у новітній історії, а битва за Грозний стала найбільшою битвою в Європі з часів закінчення Другої світової війни. На момент початку війни в Чечні проживало приблизно 974 000 чоловік (чеченці складали понад 95%).

За наказом президента РФ Єльцина 21 квітня 1996 року спецслужби у взаємодії з авіацією провели операцію і ракетою, випущеної з літака, вбили першого президента Чеченської республіки Ічкерія Джохара Дудаєва.

План військової операції по денацифікації України, який був затверджений президентом Путіним, першим пунктом передбачав знищення президента Володимира Зеленського. За наказом Путіна було здійснено декілька спроб вбивства Зеленського. Загроза реалізації цих намірів зберігається й досі.

Внаслідок бойових дій велика кількість чеченських населених пунктів була зруйнована. Під час війни загинуло близько 120 тисяч мирних жителів, значна частина з яких — діти. Близько 200 тисяч чеченців було поранено. Майже половина населення Чечні стала біженцями.

В ході війни російські військові проводили як цілеспрямовані масові вбивства, 'винищення і геноцид етнічних чеченців, так і їх винищення, як результат способу ведення бойових дій. Наприклад, масовані бомбування і артобстріли, внаслідок яких міста Аргун і Грозний були майже повністю зруйновані (як Маріуполь, Сєвєродонецьк, Волноваха, Охтирка та десятки інших міст в Україні), були спрямовані також на винищення мирних жителів цих міст. Військове командування Росії не зважало на втрати серед цивільних в наслідок проведених бойових операцій.

Друга російсько-чеченська війна

Після фактичної поразки Росії у першій війні проти Ічкерії 31 серпня 1996 року в Хасав'юрті була підписана мирна угода (так звані [Хасав'юртівські угоди](#)), за якою всі російські війська були повністю виведені з території з Ічкерії до 31 грудня 1996 року. Щодо реалізації положень про міждержавні стосунки між Чеченською республікою і РФ, передбачених угодою, то їх відклали до 2001 року. Отже, російською стороною фактично визнавалась незалежність Чечні, а юридичне оформлення її незалежності відкладалося до 2001 року. У період 1996—1999 років Чечня була фактично незалежна від Росії.

27 січня 1997 року в Чечні відбулися президентські і парламентські вибори, президентом був обраний Аслан Масхадов, який при президенті Дудаєві з 1992 року очолював цивільну оборону Чечні, потім був призначений заступником начальника головного штабу чеченської армії, а у 1994-1996 роках – начальник головного штабу.

12 травня 1997 року в Москві Єльцин і Масхадов підписали «Договір про мир і принципи взаємовідносин між РФ і Чеченською Республікою Ічкерія», де остання, на думку експертів, визнавалась як суб'єкт міжнародного права, тобто як незалежна держава. Мирний договір закріпив воєнні і політичні результати російсько-чеченської війни 1994-1996 років. Росія, по суті, отримала принизливу воєнну поразку і їй необхідно було припинити бойові дії, щоб «залізати рани» та відновити військовий потенціал для майбутньої агресії проти Ічкерії.

За даними незалежних дослідників РФ втратила у цій війні до 50 000 військових, 83% яких походили з сільської місцевості. За чеченськими офіційними даними втрати російської армії склали близько 80 000 убитими. Російське командування стверджує, що убитих і зниклих безвісти – 5 500 військових.

Втрати чеченської армії, за різними даними, 3 800 – 4 000 убитих.

Як генеральний штаб Росії применшує (в понад 10 разів!) свої втрати у війнах, видно з його офіційних даних про втрати в Україні, озвучених 25 березня (за місяць війни): загинуло 1 351 військовий, поранено – 3 825.

За підрахунками Генерального штабу ЗСУ станом на 24 березня російська армія втратила близько 15 800 військовослужбовців вбитими і понад 40 000 пораненими. Українські дані підтверджуються даними розвідслужб США.

Станом на 28 травня, за даними Генштабу ЗСУ, втрати в живій силі ворога склали понад 30 000 вбитих і майже 100 000 поранених. Російська сторона офіційно свої втрати не називає.

За даними розвідслужб США і конфіденційною інформацією з Генштабу РФ на 28 травня загальні втрати військовослужбовців армії, національної гвардії, кадіровців, вагнерівців, сирійських, лівійських найманців і самопроголошених так званих «ДНР» і «ЛНР» складають понад **38 000 вбитими і 110 000 пораненими.**

Операція «Наступник»

Численні російські політичні кола, особливо військові, висловлювали невдоволення результатами Хасав'юртівських угод, вважаючи, що «чеченську проблему» не вирішено, а тільки відкладено. Висловлювалися небезпідставні побоювання, що приклад Чечні наслідують й інші національні автономії та народи, які були історично приєднані до Росії силоміць.

7 серпня 1999 року ФСБ і ГРУ Росії через свою агентуру спровокували вторгнення на територію Дагестану бойовиків під командуванням Басаєва і Хаттаба, які провівши бойові дії, захопили території Ботлихського і Цумадинського районів і встановили там шаріатське правління.

Нагадаю, що в цей час Путін був директором ФСБ і секретарем Ради безпеки РФ. Це вторгнення за оцінкою експертів стало тригером для призначення Путіна прем'єр-міністром Росії. 9 серпня президент Єльцин призначив Путіна першим заступником і виконуючим обов'язки голови уряду і в цей же день, у телезверненні назвав його своїм наступником. 16 серпня Державна Дума затвердила його прем'єр-міністром РФ.

Із архіву КДБ-ФСБ РФ. Операція «Наступник».

У вересні 1999 року в Росія відбулася серія терористичних актів – підриви жилих будинків в Буйнакську, Москві і Волгодонську, жертвами яких стали понад 300 чоловік. У вчиненні підривів незалежні експерти обгрунтовано підозрюють ФСБ, яка забезпечила Путіну прихід до абсолютної влади. Їх оцінки співпадають з висновками мого розслідування.

Захоплення районів Дагестану і підриви будинків Путін використав як привід для початку нової військової кампанії проти Ічкерії і приходу до влади.

18 вересня 1999 року кордони Чечні були заблоковані російськими військами. 1 жовтня танкові підрозділи російської армії вторглися в Чечню і були нанесені авіаудари по Грозному. Почалася друга російсько-чеченська війна...

Путін заявив: «Ми будемо переслідувати терористів скрізь. В аеропорту – в аеропорту. Значить, ви мене вибачте, в туалеті піймаємо, ми і в сортирі їх замочемо, в кінці кінців».

На початку цієї війни російське керівництво уже всіляко давало зрозуміти, що засвоїло уроки Першої чеченської війни. Головним чином це стосувалося інформаційного супроводження війни і тактики її ведення. Російських військ було більше, серед них було більше досвідчених частин, і вони намагалися уникати втрат серед особового складу. Для цього перед введенням до бою піхоти проводилася тривала артпідготовка та повітряні бомбардування. Операція по захопленню чеченської столиці тривала близько трьох місяців. Тривалі обстріли майже зрівняли Грозний із землею (як сьогоднішній Маріуполь та десятки інших районних центрів України).

20 березня 2000 року федеральні сили Московії взяли під контроль всю територію Ічкерії.

20 квітня 2000 року заступник начальника Генштабу ЗС Росії Валерій Манілов заявив, що військова кампанія в Чечні закінчена. Головою Чечні було призначено колишнього верховного муфтія Ічкерії Ахмата Кадирова – батька нинішнього керівника Чечні, воєнного злочинця Рамзана Кадірова.

8 березня 2005 року за наказом президента Путіна Масхадов був вбитий підрозділом ФСБ.

За оцінками правозахисників, Друга чеченська війна супроводжувалася систематичними масовими порушеннями прав людини, включно з позасудовими стратами, тортурами, зґвалтуваннями жінок, неповнолітніх дівчат, які масово здійснювали російські військові. Аналогічні звірячі злочини рашисти вчиняють на окупованих територіях і проти мирного населення України.

Втрати серед мирного чеченського населення у другій чеченській війні оцінюються майже 20 000 жителів, 5 000 зникли без вісти.

Бойові дії та зачистки населених пунктів супроводжувались жертвами серед цивільного населення. Російські військові і працівники підрозділів МВС Росії грабували мирне населення, гвалтували жінок, дівчат, дітей, займалися здирництвом, палили будинки. Аналогічні злочини рашисти вчиняють і в Україні.

В Чечні та поза її межами було створено мережу фільтраційних таборів. До них відправляли всіх хто був запідозрений у приналежності до чеченських загонів, знайомстві з бойовиками чи належності до однієї сім'ї. За свідченням президента Асоціації психіатрів Чечні Муси Дальсаєва у фільтраційних таборах мало місце систематичне знущання з ув'язнених, особливо коли наглядачі були п'яні. Коли штат працівників правоохоронних органів п'є, то це стає жахливим. Вони вигадують найвитонченіші катування, які собі неможливо уявити. Людський розум це навіть не може сприйняти. Їх б'ють, підвішують, пропускають через людей електричний струм, вчиняють групові гвалтування... На кінець 2001 року в Чечні діяли понад 800 фільтраційних таборів та фільтраційних пунктів.

Подібні фільтраційні табори рашисти створили на окупованих територіях Донецької і Луганської областей і в сусідніх з ними прикордонних областях РФ.

Російська сторона цинічно брехала, що чеченці вчиняють геноцид росіян і що це було приводом для введення російських військ в Ічкерію. Першу війну в Чечні керівництво Росії називало «військовою операцією з метою деескалації військового конфлікту», другу – «заходами щодо підтримання конституційного порядку».

Російсько-грузинська війна

Війну проти Грузії в серпні 2008 року президент Росії Медведєв назвав «операцією із примушення Грузії до миру», а прем'єр-міністр Путін – «миротворчою місією», яка «буде доведена до логічного завершення».

Москальське «логічне завершення» вилилося у вбивство 408 грузинів: 170 військових, 14 поліцейських, 224 мирних жителів, 26 тисяч біженців.

Росія анексувала 20% території Грузії, на якій Абхазія і Південна Осетія проголосили свою незалежність. РФ розмістила там свої військові бази, з яких у лютому 2014 року до Криму прибули так звані «зелені чоловічки» і окупували його.

Путін – вбивця, у якого руки по лікті в крові

9 грудня 2021 року Путін у Москві під час засідання Ради з питань розвитку громадянського суспільства та прав людини заявив: «*Те, що зараз відбувається на Донбасі, дуже нагадує геноцид*».

При цьому він не сказав, що з літа 2014 року Донбас окупований його військами і проросійськими найманцями, які вчиняють цей «геноцид» і звірства проти місцевого населення і, що за цей час там загинули понад 14 тисяч людей.

Американське дипломатичне відомство назвало небезпечними та безвідповідальними неправдиві звинувачення в геноциді на Донбасі, озвучені Путіним. Це є нічим іншим, як спробою перекласти відповідальність за те, що відбувається там, зазначили у посольстві.

«Світ це знає, і брехня Росії щодо Донбасу є ще однією очевидною спробою перекласти провину за страждання, які завдала Росія», – мовиться у повідомленні посольства.

Коли Путін говорив про «геноцид на Донбасі», біля кордонів України він уже накопичив майже стотисячне своє військо з бронетехнікою і артилерією, а світові політики та ЗМІ обговорювали вірогідність нападу Росії на Україну.

15 лютого (за 9 днів до нападу на Україну!) Путін на пресконференції повторив: «*За нашими оцінками, те що зараз відбувається на Донбасі сьогодні, це і є геноцид*».

В цей час на кордоні уже було сконцентровано понад 130 000 російських військових, повністю готових до наступальної війни. Повномасштабне вторгнення Росії в Україну, яке Путін розпочав рано вранці 24 лютого 2022 року, він назвав «спеціальною військовою операцією, мета якої не окупація України, а – демілітаризація і денацифікація України».

Результат путінської «спецоперації» – масові вбивства і жахливі звірячі катування мирних жителів, численні випадки згвалтувань жінок, малолітніх і неповнолітніх дівчат, хлопчиків, глумління над тілами вбитих і замучених (зокрема, це виявлено в містах Буча, Бородянка, Гостомель, Ірпінь та багатьох інших населених пунктах на території України), знищення дитячих садків, шкіл, лікарень, пологових будинків, житлових будинків, музеїв, церков, храмів, історичних пам'яток по всій Україні, понад 6 мільйонів біженців, масове насильницьке вивезення українців в Росію, створення фільтраційних таборів...

Маленьке містечко **Буча** стало символом звірячих злочинів, вчинених путінськими нацистами. Сьогодні воно відоме всьому світу, як **Руанда** (країна у Східній Африці), де 1994 року було винищення народності тутсі; як **Сребрениця** (Боснія), у якій 1995 року була влаштована різанина і вбито близько 8 тисяч боснійських мусульман чоловічої статі віком від 12 до 77 років; як село **Самашки** (Чечня), в якому російські карателі МВС у 1995 році вбили, вирізали, розірвали гранатами від 250 до 300 мирних жителів

(у переважній більшості це були жінки, діти і люди похилого віку); як селище **Нові Алди** (Чечня, в якому не було жодного бойовика), де російський ОМОН у 2000 році розстріляв 82 мирних мешканців (жінки, діти, старики, серед них були один українець і росіянка Олена Кузнецова, 70 років); як сирійське місто **Алеппо**, яке в 2016 році російська авіація повністю розбомбила, знищивши при цьому понад тисячу мирних жителів, серед яких були сотні дітей; як **Маріуполь**, у якому москалі вбили не менше 22 тисяч мирних жителів, а місто зруйнували вщент.

Спутниковий знімок драмтеатра в Маріуполі, 14 марта 2022

Источник: Махаг

В В С

Внаслідок здійсненого 16 березня [бомбового удару по драматичному театру Маріуполя](#) загинули близько 300 людей. Про це [повідомила Маріупольська міська рада](#) з посиланням на дані свідків. В драматичному театрі від ворожих обстрілів ховалися жінки і діти. Наявність дітей у сховищі позначалася великими написами "ДЕТИ" з обох боків театру. Російські війська навмисно скинули надпотужну бомбу просто на будівлю.

Бомбовими і ракетними ударами Путін з особливою люттю і ненавистю руйнував Харків. Це була помста «бункерного психопата» за харківську приспівку «ПУТІН – ХУЙЛО!», яку вигадали й уперше [виконали вболівальники](#) футбольного клубу «Металіст» у Харкові 30 березня 2014 року на спільному марші з фанами «Шахтаря». Приспівка набрала неймовірної популярності – через декілька тижнів її співали на всіх стадіонах країни, а потім і по всьому світу, в тому числі – в Росії.

Про це я детально описав у статті «Помста кривавого карлика за харківське "Путін - хуйло!", або Чому варвар Путін знищує Харків» (10.03.2022, читай тут: <https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/pomsta-kryvavogo-karlyka-za-harkivske-putin-hujlo-abo-chomu-varvar-putin-znyshhuye-harkiv.html>).

Станом на ранок 26 травня 2022 року більш ніж 676 дітей постраждали в Україні внаслідок повномасштабної збройної агресії РФ. За офіційною інформацією ювенальних прокурорів 240 дітей загинуло та понад 436 поранено. Як зазначається, ці цифри не остаточні, оскільки триває робота з їх встановлення в місцях ведення активних бойових дій, на тимчасово окупованих та звільнених територіях. Найбільше постраждало дітей у Донецькій області - 151, Київській - 116, Харківській - 105, Чернігівській - 68, Луганській - 50, Херсонській - 49, Миколаївській - 45, Запорізькій - 28, Сумській - 17, у м. Києві - 16, Житомирській - 15, - йдеться в повідомленні офісу Генерального прокурора.

14 квітня Верховна Рада України ухвалила постанову №7276, якою дії, вчинені ЗС РФ та її політичним і військовим керівництвом під час останньої фази збройної агресії РФ проти України, яка розпочалася 24 лютого 2022 року, визнала ГЕНОЦИДОМ українського народу.

Не гріх нагадати...

За два дні (22 лютого) до повномасштабного воєнного вторгнення Росії в Україну (знаючи, що воно є неминучим!) я опублікував аналітичну статтю «Не такий страшний «вовчик» Путін, як його малюють. Роздуми про російську агресію»

<https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/ne-takij-strashnyi-vovchyk-putin-yak-jogo-malyuyut-rozdumy-pro-rosijsku-agresiyu.html>

Я, зокрема, нагадав президенту Зеленському, що ще весною **2017 року** у статті «Ми не брати...» (Україна Молода за 29.03.) я попереджав, що через російську агресію впродовж трьох-п'ять років Україна опиниться в епіцентрі глобальної геополітики, де буде вирішуватися не лише її доля, а й майбутнє всієї цивілізації, перерозподіл сфер політичного і економічного впливу та встановлення нового світового порядку за контролем розподілу природних ресурсів життєзабезпечення (в першу чергу хлібом). Я зазначив, що нині ж Україна — найцінніший приз геополітичного «шахового» турніру, який сьогодні розігрують між собою Росія і Захід (ЄС і США). Подібний турнір, призом якого була Югославія, виграли США. На турнірі за Грузію перемогла Росія. Окрім того, Україна є одночасно жертвою і знаряддям у руках в обох сторін для досягнення їх геополітичних цілей: США і Захід добиваються розвалу Російської імперії, щоб заволодіти її природними ресурсами, а Росія — розвалу Європейського Союзу, щоб стати світовим лідером на рівні зі США. Україна як незалежна держава перебуває на історичному зламі. Найближчі три роки для України будуть визначальними — або вона, зламавши нав'язані їй міфи і стереотипи, відродить свою справжню історію і минулу велич і стане рівноправною державою серед сильних країн сучасного світу; або зійде з історичної арени як самостійна держава і буде розшматована. Третього шляху українцям не дано. Щоб цього не сталося, українці повинні неухильно триматися свого етнічного Коріння і Роду та жити за заповідями своїх пращурів оріїв-русинів. **У цьому запорука нашої майбутньої перемоги. Знаю, що Українська нація — нездоланна!»**

Повний текст статті тут: <https://www.umoloda.kiev.ua/number/3140/188/110150/>

У статті «Генетика рабів-загарбників...» (Україна молода, 16 грудня 2016 року) на основі аналізу великого масиву матеріалів мною були зроблені наступні висновки.

Українці, ми повинні раз і назавжди запам'ятати, що поки Росія існує як імперія, вона була, є і буде ворогом України і всього українського.

Розпад російської імперії є неминучим в результаті національних визвольних рухів поневолених народів Росії, для яких Україна буде взірцем національної демократичної держави.

Сьогодні Українська нація рятує світ від ядерної пожежі. Ми вистіймо у війні з російським агресором і здобудемо перемогу над путінським фашизмом.

Майбутнє України — бути духовним та інтелектуальним центром об'єднаної Європи від Ла-Маншу до Уралу. Ми цього варті! Так буде!»

Наголошую це було написано в грудні 2016 року. Повний текст статті тут:

<https://www.umoloda.kiev.ua/number/3092/188/106844/>

У своїх «роздумах про російську агресію» я зазначив, що нагнітання психозу буде продовжуватися через путінські ультиматуми, шантажі, погрози, постановочні душєроздираючі фейкові новини, масові обстріли українських позицій, кроваві провокації, хаотичні терористичні акти, цілеспрямовані диверсії, хакерські атаки, бойові дії під чужим прапором на території Росії, які будуть приписувати українцям та інші способи з арсеналу так званих гібридних воєн. Об'єктивний аналіз наявних фактичних даних, з урахуванням психологічних рис характеру і психіки Путіна, вказував на одне – повномасштабної війни з Росією НЕ УНИКНУТИ.

Проте у широкомасштабне вторгнення російських військ в Україну тоді НЕ ВІРИЛИ 62,5% українців. Про це свідчили дані всеукраїнського соціологічного дослідження, проведеного в середині лютого 2022 року експертно-аналітичним центром «Інституту Горшеніна». Майже 60% громадян України заявили, що готові долучитися до різних форм опору в разі відкритого нападу з боку РФ. Я наголосив, що такий народ перемогти НЕМОЖЛИВО! Українці не бояться «вовчика/чортка Путіна», яким би його не малювали московські пропагандисти. За український народ я був спокійний.

В ситуації, що склалася навколо України, мене в той час турбувала лише одна людина, яка займає пост Президента і Верховного Головнокомандувача ЗС України – Володимир Зеленський.

Скажу відверто, в той час я побоювався, що в якийсь критичний момент повномасштабної війни Зеленський не витримає, психологічно зламається і почне домовлятися з Путіним на його умовах. Тоді наслідки будуть непередбачувані, набагато трагічніші і небезпечніші для України ніж в першій половині 2014 року.

Щоб цього на трапилося я вважав за необхідне дати Зеленському декілька порад, тому і звернувся до нього публічно на ти і по імені (він дозволив так звертатися до нього).

Нагадаю деякі із тих порад Зеленському

Перша. Володимире, ні за яких обставин і умов НЕ погоджуйся на реалізацію «Мінських домовленостей» (у які загорнута так звана формула Штайнмаєра), підписаних під стволами путінських гармат. Це – капітуляція і зрада! З точки зору міжнародного права і національного законодавства «домовленості» нікчемні і нічого не варті. Свою роль вони відіграли і почили в обозі. Земля їм пухом... Ніякого особливого статусу для ОРДЛО. Не приймай й інших пропозицій Москви і Заходу, які будуть обмежувати суверенітет нашої країни.

Друга. Поруш перед США питання про надання Україні Статусу основного союзника Сполучених Штатів Америки поза НАТО. Набуття Статусу НЕ позбавляє Україну права на вступ до НАТО в майбутньому.

Третя. Ні за яких обставин не зустрічайся один-на-один з Путіним. Понад 58% українців не підтримують ідею прямих (віч-на-віч) переговорів з Путіним. Вони переконані, що переговори з вбивцею-психопатом слід вести тільки за участю

західних партнерів. Пам'ятай заповідь наших пращурів оріїв-русів: *«Не вір ворогу і вбивці брата твого...»*.

Володимире, ти здатний жорстко вимагати від Путіна повернення Криму і виведення російських військ з окупованого Донбасу?- запитував я.

Ти жодного разу навіть не ставив такі питання перед керівництвом Кремля. Ти боїшся вимовити слова, що Росія і Путін агресори і окупанти.

Володимире, ніколи не подавай руки Путіну. Його руки по лікті в крові. Це небезпечно для тебе особисто і принизливо для України.

«Путін – вбивця. Суд над агресором ще попереду. Вільна, сильна, європейська, демократична Україна – срібна куля, в'язанка часнику і осиковий кілок у домовину російському імперіалізму і Путіну» .

Четверта. Настав час чітко і однозначно заявити про своє ставлення до агресора-окупанта-терориста-вбивці Путіна. Виступаючи на [безпековій конференції у Мюнхені](#) 19 липня 2021 року, ти жодного разу не згадав ім'я Путіна і не назвав Росію державою агресором-окупантом.

Чому? Ти, що патологічно боїшся його? За весь час свого президенства, ти жодного разу не сказав ким є Путін для України, що він розпочав війну, анексував Крим, окупував частину Донбасу, в результаті чого загинули тисячі українців, мільйони стали біженцями.

Володимире, не бійся Путіна! «Кремлівський карлик» – боягуз, страдає манією переслідування, живе в постійному стані тваринного страху, має декілька двійників і ховається у бункері. Путін не такий страшний чорт, як його малюють. Знаю його особисто. Зараз, при зустрічі, виконав би заповідь оріїв-русів: «Ворога Роду твого знищуй без пощади...».

Володимире, не бійся назвати речі своїми іменами: Росія – держава агресор-окупант-терорист. Путін – вбивця, головоріз, воєнний злочинець, якого чекає Міжнародний трибунал в Гаазі.

Вбивцею Путіна назвав і президент США Джо Байден, який сьогодні з союзниками по НАТО рятує Україну від російської агресії і «божевільного з ядерною кнопкою», якому ти хочеш «подивитися у вічі».

Володимире, Бог не в силі, Бог у правді. Ці істинні золоті слова не раз повторював Григорій Богослов, щоб допомогти людям укріпити силу Духа. Спробуй і ти – час ще є...

П'ята. Подай руку п'ятому президенту Петру Порошенку заради об'єднання нації і перемоги над російським агресором-окупантом. Припини політичні переслідування своїх опонентів, волонтерів, добровольців.

Шоста. Володимире, якщо тобі не під силу зробити ці кроки, попроси вибачення в українського народу і добровільно подай у відставку. Люди зрозуміють...

Землю свою, яка нам дана нашими Світлими Богами, зорана нашими предками, зрошена потом і кров'ю батьків, дідів, прадідів наших ми нікому не віддамо. Будемо її захищати так, як заповідали наші славетні пращури – орії-руси: **«Щоб руки наші трудилися о рала наші, а мечами добували незалежність нашу»**. За нами Правда, з нами Бог. Ми, українці здобудемо Перемогу над нашим споконвічним ворогом Росією – останньою «імперією зла», яка сьогодні є «центром зла в сучасному світі».

Ось такі пропозиції для президента Зеленського я публічно озвучив за два дні до початку повномасштабної війни. Не знаю, чи читав він їх, чи доповідали йому про них чиновники з його оточення. Сьогодні це уже неважливо.

Слава Богу, що з початком повномасштабної війни Володимир Зеленський із артиста комічного жанру, який неодноразово ухилився від призову в армію в 2014-2015 роках, перетворився в Українського Лева, який боронить Україну!

Гетьман України Іван Мазепа говорив: «Усе гине там, де володар не готовий кожної хвилини захищати свою країну як лев, як вовк, як собака».

Сподіваюся, що політичне і військове керівництво України врахує у своїй подальшій діяльності допущені під час війни помилки і прорахунки, зокрема, захоплення Херсону і оточення Маріуполя і винні понесуть покарання.

Думаю, що буде врахований також досвід радянсько-фінської, російсько-чеченської, російсько-грузинської воєн і восьмирічної воєнної агресії Росії проти України і будуть зроблені відповідні дипломатичні, політичні, організаційні і кадрові висновки.

Надіюся, що керівники держави і спецслужб прислухаються до рекомендацій офіцерської організації **«Український СМЕРШ»**, викладених у моїх публікаціях в «Українському репортері» за лютий – травень ц. р.

Організація «Український СМЕРШ» підтримує Володимира Зеленського як Президента і Верховного Головнокомандувача ЗС України і виконує його накази. Ми офіцери. Разом переможемо!

ЄДНІСТЬ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ, ВІРА У ЗБРОЙНІ СИЛИ І ПЕРЕМОГУ НАД АГРЕСОРОМ, НЕЗЛАМНІСТЬ СИЛИ ДУХУ НАЦІЇ ПОВИННІ БУТИ МІЦНІ ЯК НІКОЛИ!

СЛАВА УКРАЇНІ! СМЕРТЬ ПУТІНУ І НАЦИСТСЬКІЙ МОСКОВІЇ!

Від імені «УКРАЇНСЬКОГО СМЕРШУ»

Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО
Герой України
генерал-лейтенант СБУ